

POGODNIE (2) *av*

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w pogodny oraz zwykle w -e).

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w. s.v. pogodny.

Sprzysajęco, korzystnie; opportune Vulg, PolAnt; tempestive PolAnt (2) : [Lecz przytręfiło fię było nie długo potym/ że gdy okęzyey/ która fię ná ten częs pogodnie podawała [...]] Krol Ferdynánd zaniechác niechćiał/ [...] BusLic [1]v.]

Szeregi: »łaskawie a pogodnie« (1): Trzeći raz prósi wielmożne⁸⁰ Bogá Swaifitixá Bogá fwiátłóści/ áby raczył łalkáwie á pogodnie fwiećić/ ná zboże/ ná łaki/ ná kwiecie y dobytki ich. StryjKron 161.

»pogodnie, (i) niepogodnie« = opportune, impovtune Vulg, PolAnt, tempestive, intempestive PolAnt [zawsze przekład tego samego tekstu] (1): Każ łowo iego/ nálegay Pogodnie/ niepogodnie/ łtofuy/ próś/ grom/ we wfelkiewy ćierpliwości y náuce. Leop 2.Tim 4/2; [BudNT 2.Tim 4/2 (Linde s.v. pogodny); WujPosN 1584 I 385 (Linde s.v. pogodny)].

Cf NIEPOGODNIE, POGODNO

MP